

Перспектива

Інформаційний вісник Хмельницької АЕС

№2 (1734) 10 січня 2025 року

ПЕТРО КОТІН: «АТОМНІ СТАНЦІЇ – ЦЕ НАШ РЕСУРС. ЦЕ ФАКТИЧНО ТЕ, НА ЧОМУ БАЗУЄТЬСЯ НАША СТАБІЛЬНІСТЬ, НАША ЕНЕРГЕТИЧНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ»

Питання енергетичної незалежності України стає дедалі актуальнішим в умовах, коли РФ уже майже три роки атакує українську енергетичну систему. Як і раніше, найбільший відсоток потреб країни в електроенергії покривають саме АЕС. Про атомну генерацію і те, як Україна рухатиметься до енергетичної незалежності, – розповів керівник Енергоатому Петро Котін в інтерв'ю міжнародному французькому радіо (RFI).

– Наскільки атомна генерація є важливою для української енергосистеми, яку частку вона заповнює і які нині існують проблеми в цій сфері?

– Якщо брати в середньому, то атомна енергетика покриває потреби на рівні 55-60%. Але в окремі години доби показник сягає 70-75%. Це залежить, зокрема, від обстрілів росіян. Коли вони виводять з ладу об'єкти теплової чи гідрогенерації, тоді діють і обмеження, але атомна генерація завжди працює на повну потужність. Та не завжди ми можемо її передавати, тому що, наприклад, росіяни пошкодили лінію і підстанцію «Укренерго».

З одного кінця ці лінії під'єднуються до атомної станції, з іншого – до підстанції десь за 100-200 кілометрів від АЕС. І рашисти якраз б'ють по цих підстанціях для того, щоб фактично обмежити нам можливість передавати ту електрику, яку ми могли

б виробляти на атомних станціях. Самі АЕС готові працювати в осінньо-зимовий період на повну потужність.

– Якщо говорити про Хмельницьку атомну електростанцію, де хочуть побудувати два енергоблоки, то яка її потужність нині та яка буде в перспективі?

– Сьогодні на ХАЕС два енергоблоки, які ви-

бляють до 2000 МВт. Ще два блоки, якщо їх добудувати, генеруватимуть додаткові 2200 МВт потужності до енергосистеми. До того, що ми в цілому маємо, якщо не враховувати тимчасово окуповану Запорізьку атомну станцію, встановлену потужність на рівні 7800 МВт. Тому 2200 МВт – це дуже суттєве підсилення.

Продовження на 2 стор.

ВОЛОНТЕРСТВО

ПРОЄКТ

«РІЙ ДРОНІВ» ЗАВЕРШЕНО

Остання партія «Рою дронів» від колективу Хмельницької АЕС відправлена на передову. Цього разу працівники філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» передали воїнам 330 FPV-дронів та акумулятори до них.

Це частина волонтерської ініціативи, яка передбачає закупівлю квадрокоптерів для потреб ЗСУ. Працівниками ХАЕС було перераховано понад 40 млн грн та закуплено 1100 квадрокоптерів різних моделей.

Дякуємо атомникам за єдність і підтримку, а захисникам – за їхню мужність і незламність!

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 30 грудня 2024 року по 6 січня 2025 року

Викиди	ГДВ, %	Гамма-фон	мкЗв/год	Гамма-фон	мкЗв/год
		м. Нетішин	0,08	с. Межирич	0,10
ДІН	0,0043	м. Славута	0,07	с. Білотин	0,09
ІРГ	0,0666	м. Острог	0,08	с.мт Мізоч	0,09
ЙОД*	0,0008	с. Ст. Кривин	0,09		

* – сума радіоактивних ізотопів йоду.

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

АКТУАЛЬНО

ПЕТРО КОТІН: «АТОМНІ СТАНЦІЇ – ЦЕ НАШ РЕСУРС. ЦЕ ФАКТИЧНО ТЕ, НА ЧОМУ БАЗУЄТЬСЯ НАША СТАБІЛЬНІСТЬ, НАША ЕНЕРГЕТИЧНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ»

(Продовження. Початок на 1 стор.)

– Затримка в тому, що досі не ухвалено законопроект «Про розміщення, проєктування та будівництво енергоблоків №3 та №4 Хмельницької АЕС»? Чому не могли добудувати їх раніше? Чи це пов'язано з тим, що станція проєктувалася за радянськими «лекалами»?

– Що стосується технології, це радянський реактор. Таких 15 в Україні. Фактично всі проєкти під ці реактори виконувалися тут, в Україні. Вони будувалися українськими фахівцями й українськими компаніями, зокрема будівельними. І навіть якщо ми говоримо про реакторне обладнання, реакторні установки – їх робили на заводі в Краматорську. А росія просто виконувала там великовузлове збирання цих реакторів. Тому тут, знаєте, дуже багато спекуляцій щодо російських технологій. Вони дійсно радянські, але фактично це український проєкт. І ми будемо мати ці два блоки.

– А як щодо тепловидільних елементів, які постачалися раніше з РФ? Як знайшли альтернативи після початку повномасштабного вторгнення?

– З початком повномасштабного вторгнення наша компанія остаточно розірвала з росією всі договори й повністю перейшла на паливо виробництва компанії Westinghouse. Зараз усе свіже паливо приходить нам з Westinghouse, і для нових блоків використовуватиметься це ж американське паливо. Також ми розробляємо власну лінію з виробництва збірок ядерного палива за технологією Westinghouse. Таким чином ми збережемо диверсифікацію джерел постачання, тому що паливо надходитиме від різних постачальників. Частина будемо виробляти самі, а іншу – купувати у Westinghouse.

– Це торік повідомляли про плани будівництва у співпраці з Westinghouse ще двох енергоблоків. Чим вони відрізнятимуться від тих, що вже існують? Якою буде їхня потужність?

– Це будуть реактори покоління III+, того типу, який пішов у серійне виробництво в 2011 році. Ті, які ми зараз експлуатуємо, належать до покоління III. У нових

реакторах виконані суттєві заходи з підвищення безпеки, їх фактично підтягнуть до покоління III+. Тож нове покоління реакторів краще з погляду безпеки. Такий блок зводиться за п'ять років.

– Які ще існують нові проєкти, окрім добудови Хмельницької АЕС?

– З Westinghouse у нас підписаний меморандум про будівництво дев'яти енергоблоків AP1000. З них ми плануємо розміщувати по одному енергоблоку на нині діючих майданчиках атомних станцій, а також на одному новому, який зараз опрацьовуємо. Це Чигиринський майданчик. Ще при Радянському Союзі там розпочали будувати АЕС, але після Чорнобильського меморандуму цей майданчик закрили. Там дуже сприятливі умови для того, щоб побудувати атомну електростанцію. Готуються відповідні документи.

Крім того, разом з компанією Holtec ми активно працюємо над проєктом малих модульних реакторів. Зокрема, ми говоримо про передачу Україні технології виготовлення компонентів малих модульних реакторів і компонентів для централізованого сховища відпрацьованого ядерного палива. Таке сховище у нас збудовано за технологією компанії Holtec й успішно експлуатується. Наша задача – виготовляти все в Україні, аби наша країна стала хабом і для європейських країн, які хочуть побудувати в себе малі модульні реактори такого типу. Ми вже домовились із Holtec, є відповідна угода, зараз триває процес передачі технології.

– Що таке малі модульні реактори? Чим вони принципово відрізняються від традиційних великих? У чому різниця технологій?

– Через те, що вони менші, відповідно, мають іншу потужність. Це означає, що такі реактори простіше зібрати, простіше організувати високий рівень безпеки. Крім того, він модульний, тобто модулі складають безпосередньо на заводі-виробнику. І після цього конструкції можна постачати на майданчик електростанції, де дуже швидко збирати в реакторну установку. Також їх можна використовувати там, де не так сильно розвинена енергомережа, недостатньо ліній видачі. Тобто вони можуть забезпечувати локальне виробництво електроенергії.

для додаткових реакторів на ХАЕС?

– Наскільки ці плани зі створення заводу розтягнуті в часі? І що це дасть Україні, окрім того, що вона матиме власні реактори?

– Це в п'ятирічному горизонті. Що це дасть Україні? Україна підтвердить власний статус держави, яка є одним із лідерів використання ядерної енергетики, мирного атома. У нас 15 енергоблоків. Ні в кого стільки, за винятком Франції, в Європі немає. І ми другі в Європі за виробництвом електроенергії на атомних станціях після Франції. Звичайно, вони нас дуже випереджають, адже у Франції багато енергоблоків. У різні роки вони генерували від 300 до 500 млрд кВт*год на рік. Ми зараз виробляємо приблизно 50 млрд кВт*год щороку, це за відсутності тимчасово окупованої Запорізької атомної станції – найбільшої АЕС у Європі. З нею наші показники сягнули б до 100 млрд кВт*год на рік. Атомні станції – це наш ресурс. Це фактично те, на чому базується наша стабільність, наша енергетична незалежність. Розвиток атомної енергетики рухатиме всю промисловість України вперед. І це стосується і такого нового напрямку, як малі модульні реактори.

– Від чого залежить реалізація нових проєктів зараз? Чи потрібно готувати окремий законопроект, як

для додаткових реакторів на ХАЕС? Чи можна починати їх реалізовувати до погодження в парламенті?

– Є підготовчі роботи, які також потрібно виконати в дуже великому обсязі. Це вирішується за відповідними постановами чи розпорядженням Кабміну, який дає нам завдання з підтримки будівництва третього-четвертого енергоблоків, з підготовки майданчика під п'ятий-шостий енергоблоку Хмельницької АЕС, а також з розбудови заводу з виготовлення компонентів малих модульних реакторів. Готується, відповідно до законодавства, техніко-економічне обґрунтування, яке подається Кабміну на затвердження. Проводиться, якщо це ядерна установка, у рамках Конвенції (Конвенція Еспо – ред.) погодження всіх проєктів із країнами, які межують з Україною.

Наприклад, добудова третього та четвертого енергоблоків ХАЕС повністю погоджена з Молдовою, Польщею, Румунією, Австрією та Словаччиною. Зараз говорять, що Євросоюз щось там не підтримує. Це неправда. Всі країни, які розташовані поруч з Україною, включаючи Європейський Союз, погодили це будівництво.

За матеріалами АТ «НАЕК «Енергоатом»

ОСВІТНІ ПРОЄКТИ

НА ХМЕЛЬНИЦЬКІЙ АЕС ВІДБУЛОСЯ НАГОРОДЖЕННЯ ПРИЗЕРІВ КОНКУРСУ «АТОМНА ЕНЕРГЕТИКА І МИ»

У переддень Різдва на Хмельницькій АЕС урочисто відзначили призерів наукового та творчого конкурсів «Атомна енергетика і ми». Ювілейний 30-й конкурс дитячої творчості був надзвичайно багатий на наукові та художні роботи школярів території спостереження Хмельницької атомної електростанції. Організатори закликали конкурсантів обирати перспективну професію атомника.

У конкурсі рефератів взяли участь 11 учнів із навчальних закладів Хмельниччини. Школярі провели власні дослідження, анкетування та розрахунки, створивши неабияку конкуренцію.

У творчому конкурсі було представлено понад 80 робіт юних митців із Хмельниччини та Рівненщини на тему «Все буде Україна». Найкращі з них наразі прикрашають виставку експозицію в

АТ «НАЕК «Енергоатом» у Києві.

Андрій Сторощук, виконувач обов'язків заступника генерального директора з персоналу філії «ВП ХАЕС», наголосив на перспективах атомної енергетики й за-

кликав молодь замислитися над вибором професії атомника.

Володимир Цибульський, голова відокремленого підрозділу Українського ядерного товариства в м. Нетішині, подякував керівникам наукових робіт за їхній внесок у досягнення високих результатів.

Атмосферу свята доповнили виступи юних талантів народного вокального ансамблю «Вернісаж».

Власна інформація

На Хмельницькій АЕС урочисто відзначили призерів наукового та творчого конкурсів «Атомна енергетика і ми»

СПІВПРАЦЯ З ХАЕС – МАЙЖЕ РОДИННА ТРАДИЦІЯ

Приватне підприємство з виробництва меблів та столярних виробів у селі Оженині Острозької міської об'єднаної територіальної громади, яке належить підприємцю Олегу Ярошику, успішно функціонує в сучасних складних умовах. Це стало приводом для розповіді про його роботу. Як згодом з'ясувалось, у родини Ярошиків – давні традиції співпраці з колективом Хмельницької АЕС.

Коли автор цих рядків прибув на територію колишнього хлібозаводу в Оженині, де зараз знаходиться приватне підприємство, його керівник Олег Ярошик якраз займався завантаженням мікроавтобуса товарами та продуктами для наших військових, які ведуть бойові дії на східному напрямку України. Цю гуманітарну допомогу він доставить у визначене місце на власному автомобілі. Олегу Володимировичу вже й важко порахувати, скільки разів навідувався у регіони, де бійці ЗСУ стримують агресію рашистів. Від жителів місцевої територіальної громади військові одержують різні товари. Це продукти харчування, військова амуніція, засоби гігієни, господарські інструменти, медикаменти.

До організації допомоги нашим захисникам Олег Володимирович ставиться з великою відповідальністю, бо має чітке уявлення про події на території зіткнення із ворогом. До речі, його син Олег зараз виконує бойові завдання за допомогою засобів радіоелектронної боротьби. Тож односельці та родина Ярошиків постійно моляться за його захист.

Випала коротка нагода познайомитись із місцевим виробництвом. В обладнаних та реконструйованих приміщеннях розміщені різні верстати. На них виготовляються столярні вироби, здебільшого – різні меблі.

– Про нас добре знають у Нетішині, – розповідає підприємець, – замовлень вистачає. Тамтешні жителі цікавляться меблями з оригінальним дизайном, у пріоритеті – двері до квартир. До речі, був період, коли ми продукцію постачали для Хмельницької АЕС. В основному це були входні двері з натурального матеріалу, які встановлювались у кабінетах електростанції.

Олег Володимирович сказав, що при виготовленні продукції на замовлення враховуються усі побажання клієнта. Тут у створенні дизайну допомагає його племінник Володимир, який має фах професійного художника. Він, під час навчання в Оженинському ліцеї №2, брав участь у регіональному конкурсі «Атомна енергетика і ми», який організовує відділ роботи з громадськістю і ЗМІ Хмельницької АЕС. Тоді хлопцю вдалося одержати найвищу нагороду – гран-прі. Володимира Ярошика суддівська колегія нагородила грошовою премією. У своїй творчій роботі він зобразив на передньому плані велику квітку із бджілками, вдалині – енергоблоки Хмельницької АЕС. За задумом автора, це символізує безпечну експлуатацію енергоблоків та відсутність негативного впливу на довкілля. Вже тривалий час копія картини Володимира Ярошика прикрашає офіс генерального директора філії

«ВП ХАЕС» Андрія Козюри.

Довгий час батько підприємця Олега Володимировича, Володимир Ярошик, працював сільським головою Оженина. Із його діяльністю пов'язані деякі події, які стосуються ставлення жителів територіальної громади до діяльності Хмельницької АЕС.

Усе розпочалося з того, що житель села Віталій Степасюк потрапив у центральну районну лікарню. До відділення, в якому перебував хворий, завітав чоловік, який збирав підписи під листом-зверненням до керівництва ХАЕС про перестороги жителів Острозького району стосовно розвитку атомної енергетики та роботи електростанції. З наведеними аргументами Степасюк погодився. Його підпис став першим у підготовленому документі. Потім в Оженині навідалися представники Хмельницької АЕС з офіційним листом від генерального директора, де була оприлюднена достовірна інформація про діяльність енергетичного підприємства. Голова сільської ради Володимир Ярошик уважно ознайомився зі змістом звернення. За його словами, будь-яка влада повинна прислуховуватися до думки членів територіальної громади і відстоювати її інтереси. Йому особисто імпонує, що на ХАЕС не ігнорують колективні звернення й намагаються вести конструктивний діалог з кожним. Це великий прояв демократичності. Сільський голова також сказав, що, враховуючи його статус посадової особи, він не може нав'язувати свою думку членам територіальної громади. При нагоді запевнив, що жителі Оженинської сільської ради у своїй більшості не проявляють негативного ставлення до атомної енергетики і не ведуть полеміки про можливе закриття ХАЕС.

Таким настроєм певною мірою сприяють нинішні економічні проблеми, які призвели до значного безробіття. Ще у першій половині дев'яностих років минулого століття в Оженині повноцінно працювали цукровий та плодоконсервний заводи, хлібопекарня, підприємство із заготівлі зерна, обласна база постачання сільськогосподарської техніки, підприємство «Сільгосптехніка». На сьогодні їхня діяльність припинена. Раніше на працю до Оженина приїздили жителі інших сіл, а тепер і в цьому великому селі роботи не стало. Понад два десятки жителів Оженина, кількість населення якого складає майже п'ять тисяч осіб, знайшли роботу в Нетішині, зокрема й на ХАЕС.

Під час каденції сільського голови Оженина Володимира Ярошика представники Хмельницької АЕС допомогли місцевій школі та територіальній громаді по-

Олег Ярошик (праворуч) з племінником Володимиром, колишнім переможцем регіонального конкурсу «Атомна енергетика і ми»

трапити до Національного проекту «Книга рекордів України». Тоді учнівському та педагогічному колективам за сприяння атомників вдалося виготовити найбільшу піраміду з кулькових ручок. Щоб документально зафіксувати досягнення місцевої громади, до Оженина прибув представник «Книги рекордів України», заслужений діяч мистецтв Віталій Іваницький. Віталій Миколайович вручив сертифікат, де зазначено, що 25 вересня 2011 року в Оженині створено піраміду висотою 3 метри з 1627 кулькових ручок, які прикріплені до тонкої металевої основи по всій поверхні чотиристоронньої піраміди. Загальна протяжність їхнього викладання становить 228 метрів. Було вручено диплом за організацію рекорду – місцевій школі та Оженинській громаді, яку очолював Володимир Ярошик. Майже два тижні новину про досягнення жителів Оженина поширювали провідні інформаційні агентства нашої держави. Подія була оприлюднена й на офіційному сайті Міністерства освіти та науки України. Свідками встановлення рекорду України стали й представники Хмельницької АЕС, які подарували місцевій школі набір футбольних м'ячів.

Під час перебування на території приватного підприємства випала нагода поспілкуватися з Олегом Ярошиком стосовно нинішнього ставлення місцевої громади до добудови нових енергоблоків на території промайданчика Хмельницької АЕС. Підприємець зазначив, що реалії війни показують значимість атомної енергетики, бо завдяки їй вдається тримати енергетичний баланс у нашій державі. Це надійний тил для нашої економіки та енергетична незалежність України.

Олександр Шустерук

БЛАГОДІЙНІСТЬ

ЕНЕРГІЯ КАМЕНЮ ОКСАНИ ЖУРАКОВСЬКОЇ – МОЛИТВА ПРО ПЕРЕМОГУ

Мисткиня Оксана Жураковська та директорка Нетішинського міського краєзнавчого музею Оксана Кононюк

У Нетішинському міському краєзнавчому музеї Оксана Жураковська представила унікальну виставку картин з каміння. Самоцвіти у її полотнах промовляють молитвою про Перемогу, силу роду, єднання. Авторка мріяла, щоб її перша персональна виставка пройшла у рідному Нетішині, тому не розглядала пропозиції з інших музеїв. Не випадково й обрала дату – до Дня енергетика, коли світло долає темряву. Час символічний і для України, яка протистоїть російському морозу. Інженерка з охорони праці ТОВ «Атоммонтажсервіс» нині перебуває у відпустці по догляду за дитиною. Проте й вона хотіла зробити свій внесок у Перемогу, реалізувавши під час благодійної лотереї сувенір «Символи стійкості». У цій композиції каміння означає незламність, гільзи – відвагу, смальта – історію нашого міста.

Загалом у доробку майстрині 19 картин та 7 сувенірів. «Серія з одинадцяти картин – зібрання самоцвітів усього світу, заклик до єдності та гармонії. Серія з ше-

Майже 11 тисяч гривень на потреби ЗСУ вдалося зібрати у рамках першої персональної виставки картин із натурального каміння «Енергія каменю – енергія людини» Оксани Жураковської, що експонувалася до Дня енергетика у Нетішинському міському краєзнавчому музеї. Зокрема, по закінченню виставки сувенір «Символи стійкості» було реалізовано волонтерами під час благодійної лотереї за 8 915 грн, ще 2 тисячі гривень відвідувачі виставки поклали на потреби ЗСУ у благодійну скриньку музею.

сти картин «Українська вишивка вічності» – підтримка українських традицій і доказ багатства нашої землі. Серія з двох картин «Україна – сучасна війна» – це наша реальність, історія теперішнього й минулого. Кожна картина – це послання: сила каміння, як і сила людей, у єдності. Разом вони створюють щось потужне, гармонійне та вічне», – розповіла авторка.

«Українська вишивка вічності» – особлива серія, підготована саме до відкриття виставки. Тут використані кристали виключно з України, окремі з них надала експертка-геолог Вера Суворова з Державного геологічного центру України, яка консультує нетішинку щодо властивостей каміння. «Ця серія – це підтримка нашої культури, наших українських цінностей. Виготовивши першу картину з цієї серії, зрозуміла, наскільки давно виношувала цю ідею, адже українська вишивка супроводжує мене всюди: на блоках ХАЕС, на улюбленій чашці, навіть у магазині та кривинському клубі», – розкриває творчий задум Оксана.

Одна з картин та однойменний тематичний сувенір «Дари природи» були створені до Дня енергетика. «Основа складає українська вишивка, викладена камінням. У неї вплетено знак атома та шматочок смальти із мозаїки «Прометей», що на готелі «Горинь», яку особливо передає автор цієї мозаїки Олександр Яремов», – деталізує авторка. Сувенір з цієї серії на знак вдячності за організацію виставки вона подарувала Нетішинському міському краєзнавчому музею.

Кожні відвідувач першої персональної виставки Оксани Жураковської «Енергія каменю – енергія людини» обрав собі композицію до душі, адже, за повір'ям,

самоцвіти мають певний зв'язок з людиною, навіть впливають на її долю. Своїми враженнями поділилися й в.о. заступника з персоналу генерального директора філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом» Андрій Сторощук та помічниця генерального директора Хмельницької АЕС Альвіна Шеста. Сама ж Оксана Жураковська не виокремлює полотна: «Кожна з картин – унікальна, особлива й має свою історію. Це не просто гармонія кольорів і текстур – це історія життя, яку розповідає кожен камінець. Амоніти, яким сотні мільйонів років, скам'яніле дерево з кристалами, що переносить у минуле, аметисти, пірит, агати, малахіт, обсидіан – усі вони надають роботам неповторності й глибокого змісту. Я вкладаю у свої картини любов, час і душу. Кожен камінець проходить через мої руки, і саме це робить полотна живими, сповненими теплом й енергією».

Мисткиня не приховує, що головна емоція від відкриття першої персональної виставки – сльози радості. Під час заходу хвилювалися всі: авторка, її чоловік Андрій, батьки Людмила Борисівна та Юрій Васильович. Проте, коли зверталася до присутніх, складалося враження, що за неї говорять її картини, каміння.

Початок покладено. Після експозиції у Нетішинському краєзнавчому музеї Оксана Жураковська отримала ще більше виставкових пропозицій: «Я з радістю і надією буду представляти свою творчість, наше місто у різних музеях та виставкових залах, куди мене запрошують, та нестиму людям енергію каменю». Нині окремі картини Оксани Жураковської демонструються у Державному історико-культурному заповіднику міста Острога.

Лариса Власюк

ЩОБ ПАМ'ЯТЬ БУЛА ВІЧНОЮ

У селі Вельбівному Острозької міської територіальної громади відбулося відкриття пам'ятної дошки Герою Володимирі Мартинюку, який віддав своє життя за свободу і незалежність України. Вона встановлена на фасаді місцевого ліцею, де навчався полеглий воїн. У заході взяли участь представники філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом», органів місцевого самоврядування, вчителі та учні ліцею, рідні та друзі полеглого Героя, жителі громади.

Усі, хто взяв участь у церемонії відкриття меморіальної дошки у Вельбівному, прийшли, аби схилити голову перед подвигом захисника та нагадати собі й іншим, що

пам'ять про Героїв живе в наших серцях.

Честь відкрити меморіальну дошку воїну було надано донькам загиблого Катерині, Юлії та мамі Галині Олександрівні. Чин освячення пам'ятного знаку звершив настоятель храму Покрови Пресвятої Богородиці ПЦУ села Вельбівного отець Олег Бабак. Пам'ять про полеглого Героя вшанували хвилиною мовчання та покладанням квітів до меморіальної дошки.

До промовців, котрі пригадали, яким був Володимир Мартинюк у дитинстві, юності, приєдналися й представники Нетішина, які знали полеглого як працівника комунальної сфери. Свою оцінку подвигу нашого земляка висловили виконавчач обов'язків заступника генерального директора з персоналу філії «ВП ХАЕС» Андрій Сторощук, начальник Нетішинської міської військової адміністрації Григорій Олендра, депутат Нетішинської міської ради, меценат Олександр Степанюк, педагог, поет Богдан Фединчук та інші.

Автором меморіальної дошки є жителька Нетішина, художниця-скульпторка Світлана Лелях-Бегутова. Саме їй належить ініціатива вшанування пам'яті земляків, які протягом останніх десяти років віддали життя за цілісність та незалежність України. Крім цього, Світлана Мефодіївна вже презентувала два томи книги «Зродились вони з великої України». У художньо-публіцистичному виданні історія міста енергетиків переплетена з подвигом наших земляків, які загинули за Україну. Герої не вмирають, коли вони живуть у наших серцях і пам'яті...

Олександр Шустерук

Володимир Мартинюк з 1992 року працював у Нетішині. Коли розпочалося повномасштабне вторгнення, став на захист Батьківщини. Воїн героїчно загинув 14 серпня 2022 року в селищі Піски Донецької області. Як відомо, росія на цьому напрямку використовувала свою перевагу в артилерії. Вони піддавали нещадним обстрілам позиції українських військових, які перебували там. Це було великою проблемою, тому важко давалося утримання позицій. Не обійшлося без втрат...

Уродженець Вельбівного служив молодшим сержантом на посаді радіотелефоніста 2 стрілецького взводу 2 стрілецької роти в/ч А4058. Він мав позивний «Льолік». 31 серпня 2022 року чоловік навіки повернувся у рідне місто Нетішин. На щиті... Віддаючи шану та славу, сотні небайдужих нетішинців навколішки, з тугою в серці, зі сльозами на очах, з синьо-жовтими прапорами та квітами зустрічали Героя-захисника Володимирі Мартинюка, який віддав своє життя за Україну, за її волю та незалежність. На площі перед будівлею виконавчого комітету Нетішинської міської ради відбулося багатолюдне прощання з полеглим воїном. А тепер Герой повернувся до рідної школи, щоб стати прикладом самопожертви в ім'я прийдешніх поколінь незалежної України. Він нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно), нагрудним знаком «За честь і мужність» (посмертно).

Під час відкриття пам'ятної дошки Герою Володимирі Мартинюку

ЮВІЛЕЙ

СЕРЕД ВИХОВАНЦІВ – ПРАЦІВНИКИ ХАЕС

Викладач фізичного виховання Нетішинського професійного ліцею Борис Олійник уже понад тридцять років займається популяризацією фізкультури та спорту серед молоді. Нещодавно він зустрів свій 50-річний ювілей.

Борис Олійник народився в селі Хорошів на Білогірщині. Батьки вчителювали у місцевій школі. Саме це стало визначальним у виборі майбутньої професії. Найбільшим був вплив тата – Дмитра Івановича, який викладав фізкультуру. Юнак захопився ігровими видами спорту. Першим його вагомим досягненням стала участь у змаганнях «Старти надій», а потім були перемоги у стрільбі, легкій атлетіці. Згодом свою увагу Борис сконцентрував на футболі. Хотілося бути схожим на легендарного Олега Блохіна. Але для кожного досягнення потрібні постійні наполегливі тренування. До них юний футболіст ставився з великою відповідальністю. Невипадково ще у шкільні роки юнак одержав право грати у нападі за команду «Вікторія» з Білогір'я, яка брала участь у чемпіонаті Хмельницької області.

Коли після закінчення середньої школи прийшов час вибору майбутньої професії, у Бориса Олійника не було сумнівів. Став студентом відділення легкої атлетики Івано-Франківського технікуму фізичного виховання та спорту. Згодом відважився вступити до Київського національного університету фізичного виховання і спорту.

Це був насичений ритм життя Бориса Олійника, бо, крім навчання, багато зусиль віддавав участі в різних змаганнях з легкої атлетики, волейболу, футболу.

Педагогічну діяльність Борис Дмитрович розпочав у Сушівській середній школі Білогірського району. Згодом фізичним вихованням підрастаючого покоління займався у Великоборивецькому навчальному закладі. А у 2003 році йому випала нагода продовжити свою трудову

діяльність у Нетішинському професійному ліцеї на посаді викладача-керівника фізичного виховання та спорту. До організації занять наставник ставився з великою відповідальністю. Йому імпонує застосування новітніх методик організації фізичного виховання молоді, де у пріоритетах – популяризація здорового способу життя. Тому в Нетішинському професійному ліцеї стало традиційним проведення днів здоров'я, де реалізуються такі фізкультурно-спортивні проекти як «Козацький гарт», першість ліцею з баскетболу, волейболу, футзалу, настільного тенісу, шахів, бадмінтону. Турнір з волейболу проводиться у рамках вшанування пам'яті колишнього директора ліцею Анатолія Крузера. Також вихованці Бориса Олійника беруть участь у турнірі з футзалу на приз інформаційного вісника «Перспектива» філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом».

Про юних ентузіастів фізкультури й спорту з Нетішинського професійного ліцею добре відомо за межами міста енергетиків. Протягом п'яти років поспіль вихованці Бориса Олійника перебувають у ранзі переможців з волейболу серед ліцеїстів Хмельницької області. Є найвищі досягнення у футзалі, а на чемпіонаті України з легкої атлетики, який проходив у Дніпрі минулого року, нетішинці вибороли третє місце.

Сьогодні Борис Дмитрович гордиться досягненнями своїх вихованців, серед яких Денис Лелях, Олексій Гуцало, Владислав Балабуст, Віктор Давидюк,

Тренер Борис Олійник (крайній зліва) з вихованцями

Кіріл Степанишин, Микола Семенюк, Сергій Осадчук, Вадим Кордан та інші. Серед колишніх учнів є ті, що обрали спортивну кар'єру і продовжують навчання у вищих та виступають за різні футбольні клуби України. Це Назар Гаврилюк, Дмитро Олійник, Михайло Ковальчук та Антон Панкевич.

У біографії Бориса Олійника знаковою подією є те, що нещодавно він зумів пройти атестацію та підтвердити свою кваліфікацію з присвоєнням звання «Вища категорія». На черзі ще одна атестація – як керівника фізичного виховання і спорту. Усі знайомі, рідні та близькі бажають тіль-

ки успіхів натхненному педагогу.

Коментуючи свої досягнення, Борис Дмитрович завжди наголошує про велику підтримку його сім'ї: дружини Світлани Валеріївни та синів – Валентина та Олександра. До звершень надихає колектив працівників ліцею, які докладають великих зусиль, щоб вітчизняні підприємства, зокрема і Хмельницька АЕС, поповнювалися високопрофесійними спеціалістами. У цьому є велика заслуга ювіляра. Тож хочеться побажати Борису Олійнику всіх земних гараздів і зустрічі в радості Перемоги!

Петро Шелепало, член НСЖУ

Перспектива

«Перспектива» – інформаційний вісник Хмельницької АЕС. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа»

Розповсюджується безкоштовно виключно серед працівників Хмельницької АЕС та на території громад, які входять у 30-кілометрову зону спостереження Хмельницької АЕС. 2025©ВРГІЗМІ філії «ВП ХАЕС» АТ «НАЕК «Енергоатом»

Головний редактор Тетяна Степанюк, тел.: 6-37-84
Редактор Лариса Власюк, тел.: 6-37-85
Кореспондент Олександр Шустерук, тел.: 6-37-86
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15. Тираж 1000 екз.

